

Sobre herències ganxones

Tots sabem que el repartiment dels béns d'una herència és un dels principals motius de disputa i conflicte dins les famílies. Alguna cosa similar està passant a Sant Feliu de Guíxols. L'any 2003 l'últim dels germans Anlló va morir a la ciutat ganxona sense descendència ni hereus legítims, de manera que les seves propietats, nou hotels i 22 immobles, van passar directament al Departament d'Economia i Finances perquè aquest organisme les subhastés i destinés els diners a entitats socials i culturals del municipi.

Però el que havia de ser un procés que revertís positivament sobre la ciutat s'està convertint en un autèntic viacrucis a causa de l'enorme complexitat que suposa gestionar tot aquest patrimoni. Set anys després les coses han avançat ben poc i les propietats dels Anlló continuen abandonades, amb les portes tapiades, les façanes descuidades, alguns vidres trencats i els pomposos rètols dels antics establiments mig desballestats. I a més sense tributar, per la qual cosa el municipi deixa de rebre uns ingressos importants. Hotels que haurien de ser emblemàtics per al municipi, com el Panorama –situat a la muntanya de Sant Elm, des d'on es divisa tota la badia– o Les Noies –a la Rambla del Portalet– ofereixen una imatge fantasmagòrica i decadent que ben poc es mereix Sant Feliu.

DUIXANS

El llegat d'Eduard Soler

Un dels exemples més reeixits d'aprofitament col·lectiu d'un llegat és la Fundació Eduard Soler, si bé en aquest cas va ser fruit d'una decisió personal. L'empresari –cofundador de la multinacional Soler i Palau, dedicada a la ventilació– va fer donació de part del seu patrimoni per crear el 1996 una escola de treball a Ripoll que forma professionals qualificats en els sectors de la mecànica, l'electricitat i l'electrònica. Avui és un puntal bàsic per revitalitzar el sofert teixit industrial de la comarca.

Més enllà dels problemes que comporta tenir tants edificis abandonats, el destí d'aquests immobles i dels beneficis que generin és motiu de polèmica. Així, per exemple, la Cambra de Comerç vol que els hotels mantinguin el seu ús, l'Ajuntament creu que una part s'han de destinar a habitatges socials i uns inversors proposen una escola d'hostaleria. D'altra banda, l'actual equip de govern aposta perquè l'hotel Panorama se subhasti per treure'n la màxima quantitat de diners, mentre que l'oposició considera que és millor una concessió per aconseguir un rendiment a llarg termini. I entretant un munt d'entitats culturals, excursionistes, esportives, socials i benèfiques han iniciat una guerra soterrada –per bé que legítima– per aconseguir convertir-se en els hereus de la fortuna dels Anlló. És evident que no tothom quedarà satisfet.

Tal com passa a les millors famílies, una herència milionària ha acabat esdevenint un autèntic maldecap. I és que discutir sobre l'herència Anlló no és parlar només de com es gestionaran un grapat de finques, sinó que el debat va molt més enllà i inclou altres aspectes com el model turístic, els serveis socials, l'habitatge, la vida cultural i, en definitiva, el projecte de ciutat. Però a més, i de retruc, suposa començar a reflexionar sobre què han de fer els municipis de la Costa Brava amb l'herència urbanística, econòmica i social dels anys 60 i 70. Una realitat que, ens agradi o no, continua tenint un pes determinant sobre aquest territori i que cal saber gestionar de manera intel·ligent.